

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A közlekedési rendőr karja
a város felett*

Forrás:

Az Újság

Bp

(Hely)

1926. 11. 14.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

351.81

Hely

Idő

"1926"

Személy

Helyszám

351.811.1 "1926"

Székesfővárosi házi nyomda 1923

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A KÖZLEKEDÉSI RENDŐR KARJA A VÁROS FELETT...

EGYSZERŰ MAGYARÁZAT A PESTI UTCA KÖZLEKEDÉSI RENDJÉRŐL ATTÓL, AKI IRÁNYITJA

Ebben sem maradunk hát el a nagy világvárosok mellett, ez is eldicselkedhetünk már jó idő óta, hogy nekünk is van közlekedési rendőrünk. Nem pasból ugyan, nem villamosáramra rángatózó karokkal, nem külön a részére épített talpazaton, de mégis közlekedési rendőr, kinek hivatása, mint neve is mutatja, hogy a közlekedés rendjét őrizze. A nagy kérdés azonban az, hogy van-e mit őrizni a pesti közlekedési rendőrnek? Van-e itt közlekedési rend vagy arra, ami van, rámondhatjuk-e egyáltalán, hogy rendnek nevezhető?

Legegyszerűbbnek látszott, ha mindezekre a

kérdésekre magától a közlekedési rendőrtől kérdezzük meg a választ, aki ott áll a forgalmas utkereszteződés kellős közepén és tekintélyével és hatalmával szinte kiemelkedik az autók, villamosok, motorbiciklik, teherhordó járművek és gyalogosok feje fölött, szinte megnő és egyszerűen óriássá válik, nini, már az emeletes bérpalotáknál is magasabbra nyulik és két óvó karját úgy tárja szét a város fölött, mint egy jó apa, aki rendre, csendre és figyelemre inti a gyermekeit.

A mi közlekedési rendőrünk, aki alább megszóla, az egyik legforgalmasabb és legveszedelmesebb pesti utkereszteződésnél áll a posztján. Egy-

szerre több irányból jönnek-mennek a villamosok, az autók vésszen dudálnak, a leállított motorbiciklik vésszen prüsszkölnek és a fellábbal az uttestre támaszkodó motorbiciklisták vésszen tekintettel gyilkolnak maguk körül mindenkit, aki feltartóztatta őket szaladásukban.

A gyalogjárók sem maradtak nyugodtan állva azon az oldalon, ahol kellene, ők türelmetlenek és izgatottak. Általában a pesti utca távgyaloglói úgy rohannak, mintha versenyezni akarnának a modern kor sok száz lőerős járműveivel. Ez azonban csak akkor áll, ha a villamossinek között és a kocsiuton mennek. A részükre fentartott és direkt a részükre épített járdán bizony szép lassan és nyugodtan bandukolnak, még újságot is olvasnak járás-kelés közben, ezért nem ritka a gyalogosok összeütközése, amely nem olyan súlyos ugyan, mint két expresszvonat összeütközése, de szintén veszélyes, mert bizonyos következményekkel jár. Ezek a következmények hangos vitákban, élénk szóharcokban nyilvánulnak meg és természetesen sok bámulójuk és nézőközönségük akad.

Mindezt csak azért mondtuk el, hogy valamelyest tisztában legyünk a környezettel, mely a közlekedési rendőrt körülöleli. Mert bizonyára akadnak nagyon sokan olyanok, akik nem látják a pesti utca képét, akik nem tudják, hogy mi megy itt végbe és ezek nem is tudják elképzelni, hogy-milyen nehéz helyzete van a pesti közlekedési rendőrnek!

— Bizony uram, sokkal jobb dolgom volt azelőtt, amíg be nem fogtak közlekedési rendőrnek — mondja a mi kiválasztottunk. — Tulajdonképpen büszkének kellene lenni erre a pozícióra, mert mi közülünk is a legügyesebbeket és a legjobbakat választják ki, hogy közlekedésiek legyenek, a sok közlekedési közül aztán a legügyesebbek kerülnek a legnehezebb posztokra. A kurzusban kitanultuk mindazt, amit tudnunk kell. A kurzus azonban még nem elegendő. Itt, a gyakorlatban szerzi meg az ember a tapasztalatot. Az én tapasztalatom pedig az, hogy még hosszú, hosszú idő bele fog telni abba, amíg a pesti embert, főleg pedig a pesti utca közlekedési eszközeit igazi rendre szoktatjuk...

— Azért is vagyunk mi, közlekedési rendőrök olyan szigorúak, amiért nem szabad bennünket elítélni. Hiszen nem a magunk szórakozására szigoruskodunk, hanem a város előnyére...

Szemére vetettük, hogy Budapesten általános a panasz, hogy a közlekedési rendőr nem a gyalogjáróra vigyáz, nem a szegény, kétségbeesett és ijedt gyalogosra, hanem az autókra, villamosokra meg a motorbiciklikre. Mintha az autót, a villamost, meg a motorbiciklit féltené attól, hogy elgázolja azokat valami rendetlen gyalogjáról!

Természetesen élénken tiltakozik ez ellen:

— Dehogy is, uram — mondja határozottan —, ez talán csak látszatra van így, hiszen nekünk ki van adva utasításban, hogy mindent a gyalogos közönség előnyére végezzünk. Hát azt tetszik gondolni, hogy én azért tartom fel az egyik oldalról a másikra húzódó közönséget, hogy szabad helyet biztosítsak és gyors menetet biztosítsak az autók utasainak? Nem így van ez, kérem. Tudom jól, hogy aki autón megy, az hamarább ér célhoz, az jobban ráér, az várhat még egy kicsit. De az elő-

Szerző:

Cím:

Forrás:

Hely

Idő

Személy

trás úgy szól, hogy egyszer a járműforgalom bonyolódik le, egyszer meg a gyalogosforgalom. Én tehát nem tehetem, hogy kétszer egymásután feltartsam az autókat, meg a villamosokat, mikor az elindításukon van a sor.

Elmondja a közlekedési rendőr, hogy mostanában már nagy könnyebbség neki az, hogy nem szabad felvilágosítást adnia a kérdezősködőknek. Tudniillik régebben úgy volt, hogy például egy vidéki megkérdezte a Rákóczi-ut és a Nagykörút kereszteződésének középpontjában álló rendőrt, hogy merre van az Angyal-utca? Erre a rendőr kénytelen volt abbahagyni mindent, levette a szemét az utca forgalmáról, előkereste budapesti utmutatóját, még a plajbászt is kihegyezte hozzá a nyelvén és úgy kereste ki az Angyal-utcat. Aztán elkezdte magyarázni és mindez jó időt vett igénybe. Ezalatt pedig a forgalmas utkereszteződésnél az történhetett, ami csak történhet, hiszen ő fel volt tartva a hivatásában.

— Most már hiába is kérdezne tőlem akárki ilyesmit — folytatja mosolyogva —, az én kötelességem az, hogy elutasítsam ahhoz a kollégához, aki a legközelebb áll hozzám, de nincs az utca rendjének ellenőrzésével és irányításával elfoglalva...

Ez bizony nagy könnyebbség és nagy lendületet adott a pesti utca rendirányításának. Beszél még a közlekedési rendőr arról, hogy ő hiába is beszél a pesti közönségnek, az nem igen akarja megszokni a rendet.

— Mind megy a maga bolond feje után — mondja —, ahelyeti, hogy betartaná az előírásokat!... Igaz, hogy nem engedünk senkit keresztező-kasul jární ott, ahol veszélyes és a gyalogjáró utirány betartása egy kicsit körülményes és valamivel hosszabb is, mint a szabálytalan, de legalább nincs kitéve az, aki követi, a gázolásnak.

A gázolások legnagyobb részének mi az oka? — kérdeztük ezután személyes tapasztalatait —. Maga a közönség, vagy pedig a járművek?

— Hát ez is, meg az is — adja meg a választ nagyon diplomatikusan és már abba is hagyja a magyarázatot és fucsuzik, mert elérkezett a váltás ideje és neki el kell foglalnia őrhelyét, jobban mondva közlekedési rendőrhelyét a pesti utca zavarában...

A közlekedési rend őrének szimbóluma